

[K. J. Mortensen.]

valg, og der kan måske være anledning til, at man inddrager disse erfaringer i tilrettelægningsen af arbejdet i den kommende folketingsperiode.

Som det fremgår af betænkningen, er erfaringen den, at de faste udvalg har virket gennemgående godt, og at man oven i købet har set noget større mødeprocent til udvalgs møderne, end man har gjort tidligere.

Man må imidlertid nok se i øjnene, at en bedre planlægning af mødetiderne i de faste udvalg er nødvendig. Det vil formentlig være nødvendigt, at man ved planlægning af møderne i de faste udvalg sætter to dage af til møder i alle udvalg. Det kan selvfølgelig på denne måde komme til at knibe med ugedagene, men jeg ser på den anden side ingen hindring for, at der kan lægges udvalgs møder også om mandagen, selv om mandag ikke er mødedag i folketings salen. Ligeledes kan man, hvis man igen går over til at benytte 3 dages uge, som man gjorde i begyndelsen af denne periode, også benytte de derved frigjorte dage til møder, for det må være sådan, at folketingets arbejdstid er tilrettelagt efter, at vi arbejder herinde.

Til gengæld må man nok ud fra erfaringen i år henstille til udvalgene, at disse lægger en arbejdsplan, således at udvalgene arbejder fra folketingsårets begyndelse, idet situationer som dem, der er forekommet her i de senere dage, hvor enkelte udvalg må indkalde til møde hver dag, virker generende for de øvrige udvalg.

Det er også et spørgsmål, om man ikke fra folketingets side skulle tilrettelægge de faste mødedage, for de enkelte partigrupper vælger deres repræsentanter til udvalgene, idet man i grupperne så har en mulighed for at vælge medlemmer til udvalgene, så disse ikke nødvendigvis er bundet i to udvalg på samme tid.

Det har selvfølgelig også i år været et travlt år, som det næsten er hvert år. Vi har også læst en hel del i pressen om, at det var et frygteligt antal lovforslag, som skulle gennemføres. Når man imidlertid ser tilbage, fremviser dette år vist ikke den store afvigelse fra andre år.

Hvis vi ser på folketingsåret 1968-69 — det husker jeg tydeligt, for jeg kom ind lige i slutningen af den samling — var der fremsat 264 lovforslag, og det kan man i hvert

fald ikke angribe den nuværende regering for, da havde den ikke ansvaret. I 1969-70 var det 197 lovforslag, det vil sige, at antallet af lovforslag har ligget deromkring. Der skulle vel derfor være en fornuftig tilrettelægning af arbejdet have været mulighed for at behandle de fremsatte ca. 260 forslag i år, især når man tager i betragtning, at forslag vedrørende ankestyrelsesloven var 18 sammenhængende forslag, som blev behandlet under ét og vel nærmest kan betragtes som ét forslag. Ligeledes må vi sige, at godt 40 af de forslag, der er behandlet i år, vedrørte vor tilslutning til EF. Det var forslag, der var næsten færdigbehandlet sidste samling, men som ikke kunne vedtages, før folkeafstemningen om tilslutning havde fundet sted. Disse lovforslag har ikke givet anledning til den store sagsbehandling, hverken i udvalgene eller i salen. Derfor kan vi nok reducere de 260 forslag med disse tal og kommer derved ned på 200, hvilket næsten er normalen.

Der er imidlertid en henstilling, man nok må rette til regeringen i forbindelse med planlægning af lovgivningsarbejdet. Det ville nok være en god taktik, at man allerede ved den såkaldte lovkalenders fremlæggelse i forbindelse med åbningstalen redegjorde for, hvilke lovforslag man ønsker fremsat, derudaf hvilke der har form af reformlovforslag, og hvilke der er revisionsforslag. Erfaringen viser, at de almindelige revisionsforslag ret ofte ikke kræver den helt store behandling. Det er naturligvis ikke tilfældet med alle, men en stor del er ajourføringer, bl. a. på grund af EF-tilslutningen etc., og derfor går de ret hurtigt igennem både salen og udvalgene. Derimod ved vi, at reformforslagene, som vi har haft en del af i år, kræver væsentlig længere tids behandling. Jeg tror, min henstilling til regeringen må være den, at man simpelt hen fremsætter reformlovforslagene tidligst muligt, og helst inden den 1. november, således at disse kan få en grundig og saglig behandling. Det er bl. a. en henstilling til handelsministeren. Når vi lige har hørt den diskussion, der var om en udskydelse af revisionen af pris- og avanceloven, så kan vi jo regne ud, at når lovforslaget om revision endelig kommer til ordinær behandling, så skal der bruges lang tid. Jeg håber, vi får lovforslaget tidligt. Jeg håber altså, at man gennem en tidlig frem-